DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Warszawa, 1 luty 1950 **Nr 3** **Poz. 12—19**

TREŚĆ:

12

ZARZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 28 stycznia 1950 r.

(Nr M.A. III-2/119/49).

w sprawie stosowania przepisów zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego przy zawieraniu umów o wykonanie robót melioracyjnych oraz budowlanych i montażowych związanych z melioracją.

Stosownie do pkt 1 i 4 Zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 11 października 1949 r. w sprawie stosowania wzoru umowy ramowej o wykonanie robót budowlanych i montażowych należy:

1. a) przy zawieraniu przez Urzędy Wojewódzkie (Wydziały Wodno-Melioracyjne, Rejonowe Kierownictwa Robót Wodno-Melioracyjnych) z przedsiębiorstwami państwowymi oraz innymi wymienionymi w § 8 rozporządzenia Rady Mnistrów z dnia 19.II.1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73) nowych umów o wykonanie robót melioracyjnych oraz budowlanych i montażowych związanych z melioracją — stosować przepisy zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 11 października 1949 r. (Monitor Polski A-82, poz. 1000), oraz wzór umowy ramowej i „Postanowienia ogólne, obowiązujące przy wykonywaniu umów o roboty budowlane i montażowe" stanowiące zał. Nr 1 i 2 do w/w zarządzenia z 11.X. 1949 r.; z tym, że odszkodowanie umowne za niewykonanie umowy (§ 7 umowy ramowej) należy ustalić na 5% wartości niewykonanych robót,

   b) umowy o wykonanie robót melioracyjnych oraz budowlanych i montażowych związanych z melioracją, zawarte z przedsiębiorstwami państwowymi oraz innymi wymienionymi w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19.II. 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73) wg przepisów innych niż przepisy zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 11.X.1949 r. (Monitor Polski Nr A-82, poz. 1000) a jeszcze niewykonane w całości — dostosować do przepisów w/w zarządzenia Przewodniczącego P.K.P.G. z dnia 11.X.1949 r. w drodze odpowiedniej zmiany umowy w formie pisemnej, w porozumieniu z odnośnym przedsiębiorstwem, najpóźniej w przeciągu dwóch tygodni.

2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister: wz. **L. Domański**

13

PISMO OKÓLNE

z dnia 17 stycznia 1950 r.

(Nr FZ.F.V-63/4/50).

w sprawie rozrachunku z ustępującymi użytkownikami gospodarstw na Ziemiach Odzyskanych.

Nawiązując do pisma z dnia 27.VIII.1948 r. Nr U.R./2.X.O/6/48 w sprawie zrzeczenia się gospodarstw (działek), Ministerstwo Rolnictwa i R. R. w porozumieniu z Ministerstwem Administracji Publicznej zarządza, co następuje:

I. Zarządzenie niniejsze dotyczy osadników osiedlonych na gospodarstwach podlegających działaniu dekretu z dnia 6.IX.1946 roku, którzy gospodarstwa te opuszczają dobrowolnie, lub są z nich przymusowo usuwani.

Art. 26 ust. 1 i 2 dekretu z dnia 6.IX.1946 r., stanowiący, że osadnicy mają prawo bezpłatnego użytkowania objętego w posiadanie gospodarstwa (działki), ma zastosowanie tylko do tych osadników, którzy w następstwie nabywają prawo własności (art. 31 ust. 1) dla stałego osiedlenia się i gospodarowania na Ziemiach Odzyskanych.

Dlatego też w przypadkach, kiedy osadnik gospodarstwo opuszcza lub z gospodarstwa tego został usunięty, należy pobierać od niego opłaty za cały okres użytkowania gospodarstwa (działki) lub jego części, o ile zachodzi ustąpienie jedynie z części poprzednio użytkowanego areału.

Wysokość tych opłat winna odpowiadać normalnemu czynszowi dzierżawnemu stosowanemu w umowach dzierżawnych na gospodarstwa rolne (działki) przy uwzględnieniu stanu i warunków zagospodarowania przedmiotowej nieruchomości.

Opłaty za użytkowanie gospodarstw o specjalnym przeznaczeniu (sadownicze, warzywnicze, hodowlane i t.p.) lub położonych w dogodnych warunkach ekonomicznych (bliskość rynków zbytu) należy pobierać według miejscowych norm stosowanych dla tego typu gospodarstw, a dla gospodarstw z przemysłem rolnym — wg norm określonych w odnośnych zarządzeniach Ministerstwa (młyny, wiatraki i t.p.).

Normy opłat mogą ulec podwyższeniu, kiedy osadnik pracę na gospodarstwie ograniczał tylko do jego kierownictwa, a posługiwał się siłami najemnymi, w szczególności siłami niemieckimi.

Natomiast w przypadkach, kiedy zostanie bezspornie stwierdzone, że osadnik bez własnej winy nie mógł odnosić z gospodarstwa normalnych korzyści, czy to jeżeli nie użytkował efektywnie całego areału gruntów np. z braku odpowiednich inwentarzy, materiału siewnego i t.p., czy też na skutek wypadków losowych (śmierć, choroba, niezdolność do pracy i t.p.) — należy opłatę obliczyć od efektywnie używanego areału, lub odpowiednio ją obniżyć, a nawet umorzyć.

W rozrachunku należy uwzględnić ewent. straty Skarbu Państwa — Państwowego Funduszu Ziemi, jakie osadnik rozmyślnie lub skutkiem niedbalstwa, czy też niedozoru, spowodował przez uszczuplenie lub zniszczenie budowli przejętych z użytkowanym gospodarstwem.

Rozrachunek winien objąć również wszelkie obciążenia i zadłużenia publiczne (np. podatek gruntowy, Społeczny Fundusz Oszczędzania, składki ogniowe, pożyczki i t.p.).

Za podstawę rozrachunku z ustępującym użytkownikiem (który w dalszym ciągu dla skrócenia nazywać się będzie „ustępujący") należy przyjąć stan gospodarstwa:

a) z dnia objęcia w posiadanie przez „ustępującego" wg protokółu zdawczo-odbiorczego, a w razie jego braku — wg danych ustalonych w dochodzeniu,

b) z dnia opuszczenia gospodarstwa wg odnośnego na ten dzień spisanego protokółu zdawczo-odbiorczego.

Ze względu na to, że protokół zdawczo-odbiorczy często może nie obejmować wszystkich składników gospodarczych, przejętych przez osadnika wraz z gospodarstwem lub z innych gospodarstw przez niego ściągniętych, które mógł też w międzyczasie wywieźć lub odsprzedać poza tereny Z.O. — należy w uzasadnionych przypadkach przeprowadzać ścisłe dochodzenie.

Rozrachunki przeprowadzą starostwa powiatowe — referaty rolnictwa i reform rolnych, stosując tryb postępowania jaki przewidują odnośne zarządzenia z dn. 7.VI. i 19.IX. 1947 r. Nr. FZ/3-I-1/19/47 w sprawie wydzierżawiania nieruchomości ziemskich poniżej 50 ha, względnie 100 ha.

Przy przeprowadzaniu rozrachunku za gospodarstwa o specjalnym przeznaczeniu (sadownicze, warzywnicze, hodowlane i t.p.) oraz za gospodarstwa z przemysłem rolnym należy powoływać rzeczoznawców z danej gałęzi produkcji.

W szczególności rozrachunek należy przeprowadzić na następujących zasadach:

1. opłata za użytkowanie winna być ustalona w życie i policzona w stosunku całorocznym za każdy rok, w którym „ustępujący" zebrał plony lub w całości z nich korzystał.

„Ustępującego" obciąża podatek od nabycia praw majątkowych z mocy art. 7 pkt 1 ust. 1 (przy uwzględnieniu art. 2 pkt 1 ust. 1) i pkt 3 dekretu z dnia 3.II.1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 106), jak to ma miejsce przy zawieraniu umów dzierżawnych.

Za podstawę wymiaru przyjąć należy kwotę ustalonej opłaty za użytkowanie.

2. Starostwa powiatowe — referaty roln. i r. r. mają obowiązek zatrzymać taką część plonu z bież. roku gospodarczego, jaka w wyniku rozrachunku potrzebna będzie na pokrycie należności Państwowego Funduszu Ziemi.

Inne ziemiopłody wchodzące do rozrachunku należy przeliczać na żyto wg cennika stosowanego przy skupie ziemiopłodów od producenta (rolnika), a obowiązującego w dniu dokonania rozrachunku.

Należność P.F.Z. wynikająca z rozrachunku ustalona w życie będzie w miarę potrzeby przeliczana na gotówkę wg cen wyżej podanych, obowiązujących w dniu zapłaty.

W przypadku niedostatecznej ilości plonów, lub ich całkowitego braku, potrzebnej na pokrycie w naturze ustalonej należności P.F.Z., należność ta lub jej część odpowiednia, po przeliczeniu na gotówkę, winna być pokrytą przez „ustępującego". Na ten cel mogą być zużyte należności „ustępującego" omówione w pkt 8 i 11, a w ostateczności potwierdzone w formie obligatoryjnej w odnośnym protokóle rozrachunkowym.

Jeżeli rozrachunek przeprowadza się na skutek zmniejszenia obszaru gospodarstwa, dokonanego w wyniku regulacji, ustala się opłatę za użytkowanie różnicy areału, o ile do gruntów tych nie mają zastosowania przepisy, wynikające z zarządzenia Ministrów Rolnictwa i Reform Rolnych, Administracji Publicznej oraz Ziem Odzyskanych z dnia 16.10.1948 r. o zagospodarowaniu odłogów (Dz. U.M.R. i R.R. Nr 27, poz. 114).

Wymieniona wyżej opłata za użytkowanie różnicy areału nie będzie doliczoną do ceny szacunkowej gospodarstwa i osadnik winien ją uiścić w całości, o ile jego stan gospodarczy na to pozwoli. W tym przedmiocie w każdym poszczególnym przypadku winna wypowiedzieć się komisja przewidziana dla współdziałania przy przeprowadzaniu rozrachunków w trybie niniejszego zarządzenia, a określona w powołanym wyżej zarządzeniu z dnia 19.9.1947 r. Nr FZ/3-I-1/19/47.

Jeśli komisja ta uzna, że stan gospodarczy osadnika nie pozwala mu na uiszczenie wspomnianej opłaty, należy ją doliczyć do ceny szacunkowej gospodarstwa (działki) Urząd Wojewódzki — Dział Roln. i R.R. winien przy tym czuwać, ażeby przepis ten nie był bezkrytycznie stosowany, lecz w każdym przypadku był poparty jasno sformułowanym usprawiedliwieniem.

Składniki gospodarcze przejęte przez osadnika przy obejmowaniu gospodarstwa w zasadzie nie podlegają rozliczeniu, kiedy rozrachunek przeprowadza się na skutek zmniejszenia obszaru poprzednio posiadanego.

Natomiast jeżeli na gospodarstwie, którego obszar zostanie zmniejszony na skutek regulacji, inwentarz żywy okaże się w nadwyżce ponad normę — 2 krowy, 1 koń, co do której osadnik nie udowodni tytułu własności, należy w stosunku do tej nadwyżki zastosować przepisy, wynikające z zarządzenia z dnia 9 lipca 1947 r. w sprawie przerzutów i sprzedaży poniemieckiego inwentarza żywego na obszarze Ziem Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska (akcja „K").

W stosunku zaś do inwentarzy martwych nie podlegających nadaniu łącznie z gospodarstwem, a odnośnie których osadnik nie udowodni tytułu własności, należy zastosować przepisy wynikające z zarządzenia z dnia 31 lipca 1948 r. Nr FZ/1-I-1a/17/48.

3. O ile „ustępujący" nie pozostawia upraw i zasiewów oraz zapasów zbóż i okopowych przejętych przy obejmowaniu gospodarstwa, względnie pozostawia tylko ich część, należy ich równowartością przeliczoną na żyto obciążyć go w rozrachunku.

O ile pozostawione przez „ustępującego" uprawy i zasiewy okażą się większe niż były przez niego przejęte należy ich nadwyżkę ustaloną w życie uwzględnić w rozrachunku na dobro „ustępującego".

4. „Ustępujący" winien być obciążony odszkodowaniem za ewent. brakujące sztuki tak żywego, jak martwego inwentarza, przejęte przy obejmowaniu gospodarstwa, a to w wysokości obliczonej wg przeciętnej ceny wolnorynkowej z okresu dokonania rozrachunku.

Dla ustalenia tej należności obowiązuje wiek i kondycja (inwentarzy żywych) oraz stan (inwentarzy martwych i ruchomości) z okresu przejęcia gospodarstwa lub okresu przydziału tego inwentarza.

W przypadku padnięcia sztuki względnie uboju z konieczności — zwrotowi podlega jedynie równowartość gotówkowa korzyści osiągniętej przez „ustępującego".

Szczegółowe zasady obowiązujące dzierżawców przy zastępowaniu ubywających sztuk inwentarzy żywych Ministerstwo ustaliło w piśmie z dnia 21.X.1948 r. Nr FZ.F.I-1a/29, które mają również zastosowanie przy określaniu brakujących sztuk obciążających ustępujących użytkowników gospodarstw poniżej 50 ha względnie 100 ha objętych niniejszym zarządzeniem.

5. Gdy ilość inwentarza żywego, jaką „ustępujący" będzie obowiązany pozostawić na gospodarstwie, nie dosięgnie norm — 2 krowy, 1 koń, należy dążyć, aby „ustępujący" z własnych inwentarzy (o ile je posiada) pozostawił brakującą do powyższej normy ilość sztuk. Wartość tych inwentarzy należy ustalić wg przeciętnych cen rynkowych z okresu rozrachunku.

6. „Ustępujący" winien pozostawić na dotychczas zajmowanym gospodarstwie bez odszkodowania cały zapas słomy i obornika. Natomiast nadwyżkę siana i innych pasz pozostałą po zaspokojeniu potrzeb inwentarza do chwili przekazania gospodarstwa nowonabywcy, „ustępujący" winien również pozostawić za odszkodowaniem obliczonym wg przeciętnych cen rynkowych z okresu rozrachunku.

7. „Ustępujący" winien pozostawić na gospodarstwie, za zwrotem wpłaconej kwoty, inwentarze żywe nabyte na podstawie skryptów dłużnych i za gotówkę, a w szczególności z U.N.R.R.A., z akcji „K", wreszcie z wszelkiej innej akcji, mającej na celu uzupełnienie pogłowia danego gospodarstwa.

Inwentarze te przydzielone zostały wyłącznie dla celów danego gospodarstwa, są zatem ściśle z tym gospodarstwem związane, a więc nie mogą być pod żadnym pozorem z tego gospodarstwa usunięte.

Ewent. dług ciążący z tego tytułu na „ustępującym" przejmuje Państwowy Fundusz Ziemi.

8. Należności za pozostawione na gospodarstwie w nadwyżce zapasy i zasiewy (pkt 3 ust. 2), inwentarze (pkt 5), siano i inne pasze (ptk 6), przeliczone na żyto wg cen stosowanych przy skupie zboża od rolników oraz należności stanowiące zwrot zapłaconej gotówki za inwentarze nabyte z UNRRA i t.p. (pkt 7) również przeliczone na żyto wg ceny jak wyżej — będą policzone „ustępującemu" w rozrachunku na jego dobro.

Gdy nie ma obciążeń lub ich wysokość jest mniejszą od powyższych należności „ustępującego", należności te w całości lub ich różnica podlegają zwrotowi w gotówce.

9. Zgłoszone przez „ustępującego" wzajemne roszczenia z tytułu poczynionych nakładów, w szczególności pod postacią nowych budowli i urządzeń, winny być przy udziale architekta powiatowego szczegółowo zbadane i wartość ich ustalona w części niezamortyzowanej.

Na wniosek „ustępującego" poważne inwestycje budowlane (np. dom mieszkalny) mogą być wraz z odpowiednim placem zaprojektowane do wydzielenia z gospodarstwa na rzecz

„ustępującego", o ile wydzielenie może być dokonane bez uszczerbku dla dalszej prawidłowej gospodarki. Powyższe wyłączenie wymaga zgody Ministerstwa po uprzednim uzyskaniu pozytywnej opinii Wojewódzkiej Komisji Osadnictwa Rolnego.

Ustalenie wartości nakładów zgłoszonych przez „ustępującego" należy przeprowadzić w trybie pkt 9 zarządzenia Ministerstwa Ziem Odzyskanych z dnia 28.XII.1948 r. (Dz. U. M. Z. O. Nr 30, poz. 259), przewidzianym dla osadników usuwanych z gospodarstw na podstawie art. 28 dekretu z dnia 6.IX.1946 r.

10. Wpłaty dokonane przez „ustępującego" na cenę szacunkową gospodarstwa, zgłoszone przez niego przy dokonywaniu rozrachunku podlegają zwrotowi w wysokości wpłaconej kwoty pieniężnej.

Przy rozrachunku przeprowadzonym na skutek zmniejszenia obszaru dotychczas użytkowanego, wpłaty dokonane przez osadnika będą w całości policzone na poczet ceny szacunkowej przyznanego po regulacji gospodarstwa, natomiast za nadwyżkę areału winien on uiścić opłatę za użytkowanie na ogólnych zasadach.

11. Należności „ustępującego" za uznane inwestycje (pkt 9) oraz wpłaty na cenę szacunkową gospodarstwa (pkt 10) należy regulować z kredytów uzyskanych na ten cel w ramach miesięcznych zapotrzebowań po potrąceniu wzajemnych zobowiązań „ustępującego" wynikłych z rozrachunku. Potrącenie tych zobowiązań „ustępującego" nie następuje, o ile mogą one być pokryte w naturze (pkt 2 ust. 1).

12. Osadnicy:

a) repatrianci, którzy pozostawili mienie zagranicą podlegające rozliczeniu na mocy układów repatriacyjnych,
b) osadnicy wojskowi określeni zarządzeniem Ministra Ziem Odzyskanych z dnia 14.I.1948 r. (Dz. U. M. Z. O. Nr 3),
c) byli właściciele ziemscy, którzy otrzymali gospodarstwa (działki) z mocy art. 17 dekretu z dnia 6.IX. 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, 1945 r., poz. 13),
d) byli właściciele nieruchomości ziemskich, którzy otrzymali gospodarstwa (działki) tytułem ekwiwalentu w ramach dekretu z dnia 28.11.1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 321),
e) osadnicy przesiedleńcy z t.zw. akcji „W" i
f) osoby, które otrzymały gospodarstwa na podstawie art. 43 dekretu z dnia 6.IX.1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 279),

którzy przydzielone im gospodarstwa dobrowolnie opuszczają lub są z nich przymusowo usuwani, nie podlegają opłacie za cały okres użytkowania w granicach norm obszarowych, ustalonych z mocy dekretu z dnia 6.IX.1946 r. o ustroju rolnym i osadnictwie na obszarze Ziem Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska.

Wyjątek stanowią repatrianci, którym należy jednak obliczyć opłatę za użytkowanie areału mieszczącego się w granicach obowiązujących norm obszarowych z tym, aby kwotę tego obciążenia wyrażoną w życie z odpowiednim omówieniem tytułu jej powstania oznaczyć na oryginale opisu mienia pozostawionego przez repatrianta zagranicą, lub na orzeczeniu odszkodowawczym i dokument ten zwrócić interesowanemu, pozostawiając w aktach jego odpis.

Wszyscy osadnicy tych kategorii winni — na ogólnych zasadach przewidzianych w niniejszym zarządzeniu — uiścić opłatę za cały okres użytkowania od różnicy areału przekraczającej ustalone normy obszarowe, o ile ustępują oni lub są usuwani z całego gospodarstwa.

Jeżeli natomiast gospodarstwo im przydzielone zostało na skutek regulacji zmniejszone do norm właściwych, należy postępować analogicznie, jak to omówiono w pkt 2 ust. 5 i 6 niniejszego zarządzenia.

W przypadku konieczności pozostawienia nadal w użytkowaniu tych samych osób wspomnianej nadwyżki gruntów winni oni zawrzeć umowę dzierżawną i opłacać czynsz na ogólnych zasadach.

Niezależnie od powyższego z osadnikami wymienionymi w tej grupie należy przeprowadzić rozrachunek w odniesieniu do składników opuszczanego gospodarstwa na ogólnych zasadach przewidzianych w niniejszym zarządzeniu.

13. Do czasu ostatecznego załatwienia rozrachunku, a w okresie czasowego jeszcze przebywania „ustępującego" na przedmiotowym gospodarstwie nie wolno „ustępującemu" usuwać lub zbywać jakichkolwiek składników gospodarczych pod rygorem odpowiedzialności cywilnej i karnej. Ostrzeżenie to należy umieścić w protokóle rozrachunkowym.

Należności wynikające z rozrachunku nie mogą być „ustępującemu" prolongowane, o ile mogą być pobrane w naturze.

14. Powyższe zasady rozrachunkowe obowiązują również w stosunku do tych „ustępujących", którzy wcześniej gospodarstwa opuścili.

15. Z plonów ewent. zatrzymanych w wyniku rozrachunku na pokrycie należności P.F.Z (pkt 2) należy przydzielić nowonabywcy taką część poszczególnych rodzai zbóż i okopowych, jaka będzie potrzebna do dalszego gospodarowania, nie wyłączając utrzymania osadnika i jego rodziny do nowych zbiorów. Pozostałą nadwyżkę starostwa powiatowe referaty roln. i r. r. natychmiast zrealizują, przekazując uzyskaną równowartość gotówkową do Banku Rolnego na konto Państwowego Funduszu Ziemi.

16. Zakwalifikowanych nabywców starostwa powiatowe-referaty roln. i r. r. osadzają niezwłocznie na gospodarstwa opróżnione tak, aby ciągłość gospodarcza nie poniosła szkody.

W zasadzie rozrachunek z „ustępującym" winien być dokonany jednocześnie z wprowadzeniem nowonabywcy w posiadanie gospodarstwa, przy czym ten ostatni, w razie czasowego jeszcze przebywania „ustępującego" na miejscu, będzie czynnikiem chroniącym tak mienie mu przekazane, jak również mienie Skarbu Państwa (przejęte zapasy i tp.).

Celem uniknięcia zbyt długiego przebywania na gospodarstwie „ustępującego", załatwienie wszelkich dalszych formalności związanych z rozrachunkiem winno być przeprowadzone w trybie przyśpieszonym.

17. Wartość zapasów ziemiopłodów, zasiewów, jako też inwentarzy żywych i martwych, które „ustępujący" będzie obowiązany pozostawić oraz innych składników, które wraz z gospodarstwem zostaną przekazane nowonabywcy — należy doliczyć do ceny szacunkowej gospodarstwa.

II. Osadnikom, którzy zostali usunięci z dotychczas użytkowanych gospodarstw na skutek przeznaczenia tych gospodarstw dla Państwowych Gospodarstw Rolnych, lub na inne wydzielenia z art. 7 dekretu z dnia 6.IX.1946 roku, jak również osadnikom usuniętym z działek na skutek rozstrzygnięcia sporu na rzecz autochtona, lub innego osadnika, lub też opuszczającym gospodarstwo na skutek odmowy władz prawa nabycia nieruchomości w pasie granicznym, nie należy wymierzać żadnych opłat za użytkowanie gospodarstw, zarówno wtedy, kiedy otrzymali gospodarstwa zastępcze, jak i wówczas, gdy z takiego gospodarstwa zrezygnowali.

Natomiast z „ustępującymi" osadnikami tego typu należy przeprowadzić rozrachunek w odniesieniu do wszelkich składników opuszczonego gospodarstwa na ogólnych zasadach wynikających z niniejszego zarządzenia.

W związku z niniejszym zarządzeniem traci moc obowiązującą cz. II powołanego na wstępie pisma z dnia 27.VIII. 1948 roku Nr U.R./2.X.0/6/48.

Ministerstwo podkreśla konieczność traktowania spraw rozrachunkowych, stanowiących przedmiot niniejszego zarządzenia, jako bardzo pilnych i poleca przeprowadzać rozrachunki niezwłocznie po zakończeniu regulacji lub po usunięciu osadnika, względnie przyjęcia dobrowolnej jego rezygnacji, przy czym zaznacza, że przewlekanie załatwienia tych spraw powoduje opóźnienie wpływów na Państwowy Fundusz Ziemi, a z drugiej strony może narazić Skarb Państwa na straty spowodowane roztrwonieniem mienia państwowego z braku właściwego nadzoru.

Minister: wz. **L. Domański**

14

PISMO OKÓLNE

z dnia 20 stycznia 1950 r.

(Nr W. L. III-3/3)

w sprawie zwalczania gruźlicy bydła u buhajów uznanych.

Wobec istniejącej trudności niezwłocznego eliminowania wszystkich buhajów uznanych zakażonych gruźlicą w ślad za zarządzeniem tut. Nr W. L. I-1/5 z dnia 6.XII.1949 r. w sprawie nadzoru nad zdrowotnością buhajów (Dz. Urz. Min. Roln. i R. R. Nr 19, poz. 101) Ministerstwo zarządza, co następuje:

1. Buhaje uznane, u których stwierdzono otwartą postać gruźlicy płuc, jelit lub narządów płciowych oraz buhaje uznane, u których przy badaniu klinicznym stwierdzono podejrzenie w wysokim stopniu o otwartą postać gruźlicy, a badania bakteriologiczne i alergiczne wypadły ujemnie, winny być natychmiast zlikwidowane przez poddanie ubojowi z urzędu.

Podstawa: art. 49, 50, 75, 80 lit. a rozporządzenia Prezydenta R. P. z dn. 22.VIII.1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) z u-

względnieniem późniejszych zmian, § 205 ustęp 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dn. 9.I.1928 r. w sprawie wykonania powyższego rozporządzenia Prezydenta R. P. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) z uwzględnieniem późniejszych zmian.

2. Postępowanie z buhajami uznanymi, u których stwierdzono gruźlicę tylko za pomocą tuberkulinizacji, a klinicznie nie stwierdzono objawów wzbudzających podejrzenie o gruźlicę, winno być prowadzone według poniższych wytycznych:

a) buhaje uznane wysoko-rasowe (ze świadectwem rodowodowym) stanowiące własność gospodarstw państwowych (P. G. R., Spółdzielnie Produkcyjne i tp.), u których to zwierząt stwierdzono gruźlicę metodą alergiczną, znajdujące się w terenie wolnym od gruźlicy lub odgruźliczanym winny być przeniesione albo w okolice o dużym nasileniu gruźlicy, albo do przeznaczonych na ten cel zapowietrzonych gruźlicą gospodarstw; podobne postępowanie zaleca się do buhajów uznanych z rodowodem, stanowiących własność hodowców prywatnych;

b) buhaje uznane bez świadectwa rodowodowego, u których stwierdzono gruźlicę metodą alergiczną, znajdujące się w terenie wolnym od gruźlicy lub odgruźliczonym, winny być niezwłocznie wyłączone od pokrywania krów i poddane ubojowi;

c) buhaje rodowodowe lub uznane, u których stwierdzono gruźlicę metodą alergiczną, znajdujące się albo w terenie o dużym nasileniu gruźlicy, albo w terenie, na którym czasowo nie ma buhajów niezakażonych gruźlicą, a eliminacja buhajów zakażonych gruźlicą spowodowałaby duże straty w hodowli bydła, mogą być używane do krycia do czasu zastąpienia ich buhajem niezakażonym gruźlicą lub gdy względy hodowlane pozwolą na ich wyłączenie od krycia. Zmiana miejsca postoju tych buhajów wymaga uprzedniego zezwolenia właściwego starosty. O miejscu i terminie zamierzonego poddania ubojowi, jak również o pojawieniu się objawów wzbudzających podejrzenie gruźlicy otwartej posiadacz winien zawiadomić starostwo swego powiatu. Jeżeli ubój takiego buhaja ma być dokonany w innym powiecie, to celem zbadania zwierzęcia po uboju należy zawczasu zawiadomić o tym właściwego starostę.

Dyrektor Departamentu: **Dr. St. Krauss**

15

PISMO OKÓLNE

z dnia 28 stycznia 1950 r.

(Nr W. H. I-1/2)

w sprawie znakowania mięsa — zmiany pieczęci w rzeźniach Centralnego Zarządu Przemysłu Mięsnego.

Z E Z W O L E N I E

Na podstawie § 37 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29 stycznia 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr 32 poz. 305 i z 1930 r. Nr 70, poz. 555) zezwalam Centralnemu Zarządowi Przemysłu Mięsnego w rzeźniach, przejętych przez C. Z. P. Ms., na znakowanie mięsa pieczęciami do znakowania mięsa w kształcie dotychczasowym o napisie zamiast „Rzeźnia publiczna-miejska-gminna" — „Rzeźnia C. Z. P. Ms.".

Minister: w/z **St. Tkaczow**

16

KOMUNIKAT

W Monitorze Polskim (Nr A-96, poz. 1145, z dnia 10 grudnia 1949 r., ukazało się zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 11 listopada 1949 r. w sprawie wysokości i warunków wypłaty zasiłków dla lekarzy weterynaryjnych, przesiedlających się do wyznaczonych im rejonów.

Przedruk tego zarządzenia załącza się do Nr 3 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

17

KOMUNIKAT

W Monitorze Polskim (Nr A-6, poz. 61 z dnia 20 stycznia 1950 r,) ukazało się zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 12 grudnia 1949 r. w sprawie upoważnienia podległych organów do udzielania zamówień osobom nie wymienionym w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r., w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych.

Przedruk tego zarządzenia załącza się do Nr 3 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

18

KOMUNIKAT

W Monitorze Polskim (Nr A-6, poz. 62 z dnia 20 stycznia 1950 r.) ukazało się zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 31 grudnia 1949 r. w sprawie nadania statutu Centralnemu Zarządowi Państwowych Gospodarstw Rolnych.

Przedruk tego zarządzenia załącza się do Nr 3 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

19

SPROSTOWANIE

W nr 1 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 14 stycznia 1950 roku na stronie trzeciej lewa szpalta, wiersz dwudziesty ósmy od dołu: wydrukowano: „ustalania stadiów projektowania oraz opiniowania kosztorysów i analizy harmonogramów wykonawczych", a powinno być: „ustalania stadiów oraz opiniowania przy udziale właściwych inwestorów projektów technicznych, przedstawionych do zatwierdzenia; sporządzania zbiorczych planów opracowania dokumentacji technicznej; badania i opiniowania kosztorysów i analizy harmonogramów wykonawczych".

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych, Warszawa, Nowogrodzka 50
Wydział Prasy i Informacji. Pokój 213. Tel. 887-84

Konto P.K.O. I - 1888. Dziennik Urzędowy Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych w Warszawie.

ODBIORCA:

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Cena 50 zł.

Druk PWZG Warszawa, Tamka 3. 3000.
Zam. 425. 1.II-28.II.50. B-102401